

มิวเซียมสยาม พิพิธภัณฑ์การเรียนรู้

พระพุทธรูปประทับนั่งห้อยพระบาท อายุราวพุทธศตวรรษที่ 13-15
พบที่วัดพระเมรุ (ร้าง) จ.นครปฐม ทำจากหินปูน
ขนาด สูง 320 ซม.

ปัจจุบันจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร

พระพุทธรูปประทับนั่งเหนือบัลลังก์ ห้อยพระบาททั้ง 2 ข้าง โดยพระชงฆ์แยกห่างกันซึ่งเป็นท่านั่งแบบยุโรป พระหัตถ์วางบนพระเพลลา พระหัตถ์ขวาทำเป็นปางวิตรรกะมุทธา หรือ สัญลักษณ์ปางแสดงธรรมเทศนา เป็นพระพุทธรูปที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะพบที่เมืองโบราณนครปฐมเท่านั้น

การสร้างพระพุทธรูปในลักษณะประทับนั่งห้อยพระบาท มีวิวัฒนาการดัดแปลงจากค่านิยมรูปแบบการนั่งห้อยขา หรือ ท่านั่งแบบชาวยุโรปของศิลปะตะวันตก (กรีกโรมัน) ให้มาเป็นพระพุทธรูปแบบอินเดียแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า ในฐานะทรงเป็นพระศาสดาของพุทธศาสนา

พระพุทธรูปประทับนั่งห้อยพระบาทจากศิลปะอินเดีย ได้ส่งอิทธิพลให้แก่ประเทศต่างๆ ในเอเชีย ได้แก่ จีน เกาหลี เวียดนาม พม่า ไทย กัมพูชาและอินโดนีเซีย